

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

בא, ראה ורקד

הרב משה אהרן קגן

ר' יוסף אברהם
ור' יצחק מאיר קגן

אבי לאנגליה כדי לשאת את אמי לאישה, ואז מינה אותו אדמו"ר הרי"צ בתור שליחו ללונדון. משם התאפשר לאבי לשלוח חבילות מזון ומוצרים נצרכים אחרים לקהילות חב"ד בפולין וברוסיה, כדי לסייע להן להתקיים במהלך הזמנים הקשים הללו.

אני עצמי נולדתי, גדלתי והתחנכתי באנגליה. רק בשנת תשכ"ב (1962), כשהייתי בן עשרים ושלוש, הגעתי לניו יורק עם אחי הצעיר, יצחק מאיר. עבור שנינו, היה נדמה כאילו רק אז החלו החיים. הגענו מהאווירה המאוד קרירה של מערכת החינוך באנגליה, הישר אל תוך האווירה המאוד חמימה של ישיבת חב"ד - אותה אווירה ידועה המאפיינת את החסידים. הייתה זו סביבה מאוד שונה, כזו שאין להשוותה לאווירה שממנה באתי. בראש ובראשונה, היא הייתה מרגשת.

אדמו"ר הרי"צ הסתלק שנים עשרה שנה קודם לכן, וכעת הוביל הרבי את תנועת חב"ד אל עבר אופקים

כש שנים לפני שהוגלה מרוסיה בעוון החזקת והפצת התורה, כבר הספיק אדמו"ר הרי"צ לייסד סניף של ישיבת תומכי תמימים בוורשה. אבי, הרב יוסף אברהם, למד שם בתור אברך צעיר, ובשנת תרצ"ג (1933), הוא מונה לשמש מזכיר הישיבה. כאשר עבר אדמו"ר הרי"צ מריגה ללטביה, הרבה אבי לפקוד את ביתו.

אני זוכר כיצד סיפר לי בהיותי ילד, שעוד לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה, חזה אדמו"ר הרי"צ את הזמנים הקודרים הממשמשים ובאים. זמן לא רב לאחר שהתמנה אדולף היטלר לקנצלר גרמניה, ביקש אדמו"ר הרי"צ מאבי שיגייס כספים לטובת קרן הצלה. הוא אמר לאבי, "יש צרה גדולה המתרגשת ובאה על הקהילה היהודית. אולם משמיים נגזר כי אני מנוע מלדבר על כך". למעשה, אחרי העינויים שסבל בכלא הסובייטי, התקשה אדמו"ר הרי"צ לדבר בצורה ברורה, ולעתים היה צריך אבי לפענח את דבריו לאחרים.

עוד דבר - פעוט, לכאורה - שאבי סיפר לי שאדמו"ר הרי"צ יעץ לו, והוא: להקפיד תמיד לשמור על סדר בחפציו, ותמיד לסדר את מיטתו ולהשאיר חדר נקי ומסודר לפני שהוא יוצא בבוקר. זה עשה עלי רושם חזק, ומגיל אחת עשרה לקחתי על עצמי לנהוג כך גם אני; את ההרגל הזה הצלחתי לשמר לאורך רוב שנות חיי.

אדמו"ר הרי"צ גם אמר לאבי, שבכל פעם שהוא שוכר מקום כל שהוא - דירה, חדר מלון וכדומה - שיחזירו לבעלים נקי יותר מכפי שקיבל אותו, במיוחד אם הבעלים איננו יהודי. אבי הפנים מאוד את העצה הזו, ובכל פעם שנסענו יחד הוא הקפיד מאוד לקיימה. הייתי שואל אותו, "למה אתה מנקה? לא אנחנו לכלכנו את המקום - זה היה כן!" אך הוא היה מנקה את המקום כאילו מדובר בניקיונות לפסח. "כך הורה לי הרבי לעשות", נהג לומר. זמן קצר לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה, הגיע

«

לציון שבועים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע
באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות.
רעיונות. אישים.

בשעת מעשה, ביקר אצל אבי הרב רפאל יצחק וסרמן, רב חשוב שלא נמנה על עדת החסידים. כששמע את דבריו ניסה למחות: "הרבי הרי נמצא במרחקים, ואילו הרופאים שלך מורים לך שלא לנסוע! איך אתה מרשה לעצמך לקחת סיכון שכזה?" הוא היה משוכנע שהסיפור כולו עלול להיגמר באכזבה קורעת לב. הוא פשוט לא הבין אל נכון את עומק הקשר שבין חסיד לרבו.

אבי כמובן נסע לחתונה, אף שאמי הייתה מאוד מודאגת שמא אין זה הדבר הנכון מבחינתו. בטיסה הלון, הוא עדיין לא היה מסוגל לראות. אולם, בנסיעה אל אולם החתונה, הוא החל להרגיש גירוד בעיניו. הוא הסיר את המשקפיים הגדולים והשחורים, שפשף את עיניו, ולפתע, תוך שהוא מביט מבעד לחלון הרכב, הוא קלט שהוא מסוגל לראות!

כאשר הגיע, הכל התנהל בדיוק כמו שהרבי חזה מראש - הוא בא, הוא ראה והוא רקד. היה זה פלאי פלאים!

הרב משה קגן עבד רוב ימיו בתחום ההשגחה והפיקוח על תהליכי ייצור של מוצרי מזון כשרים. אחרי פרישתו לגמלאות עבר להתגורר בירושלים. הוא רואיין בחודש סבת תשע"ט (2018).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב של' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויזכר שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

תשכ"ז (1967) — שבועות ספורים לאחר שחרור העיר העתיקה בירושלים והכותרת במלחמת ששת הימים, נשלח מברק ממזכירות כ"ק אדמו"ר להנהלת צעירי אגודת חב"ד בארץ הקודש, בו מציע הרבי להקים בסמיכות לכותרת המערבי דוכן קבוע להנחת תפילין. באותו מברק הציע הרבי, בין היתר, להדפיס עלון המבאר את מעלת הנחת התפילין וכן את נוסח ברכות הנחת התפילין וקריאת שמע בפורמט קטן לחלוקה באותו דוכן. כמו כן הציע שיימצאו שם כפות, וכן סידור, תהלים ותניא בפורמט כיס, ושימכרו שם תפילין בדוקות במחיר עלות. ¹ כ"א בסיון

1 המלך במסיבו א. עמ' קעו.

חדשים - עבודת הפצת היהדות החלה במלוא עוזה. נכנסתי מיד לעניינים ונטלתי חלק במבצעי המצוות של הרבי. הייתי מבוקש מאוד, מאחר שהייתי בין התלמידים הבודדים שהיה ברשותם רישיון נהיגה. בעקבות זאת יצא לי "לחרוש" את החוף המזרחי של ארצות הברית לאורכו ולרוחבו במסגרת פעילות להפצת היהדות, והייתי מאוד מרוצה.

באביב שנת תשכ"ה (1965), אבי היה מעורב בתאונת דרכים קשה בלונדון. כתוצאה מהתאונה, התנפצה השמשה הקדמית של הרכב, וכמה רסיסי זכוכית חדרו לעיניו. עין אחת נפגעה קשה יותר, והוא לא היה יכול לראות בה בכלל, אולם גם בעין השנייה נפגע המיקוד. כך הפך למעשה לכמעט עיוור.

הוא עבר מספר ניתוחים במורפילדס - בית רפואה מפורסם לעיניים, אולם אלו לא הואילו במידה רבה. הוא נאלץ להרכיב משקפיים גדולים ושחורים, והיו צריכים להוביל אותו לכל מקום, כמו שמובילים עיוור.

באותם ימים השתדך אחי, יצחק מאיר, ונקבע שהחתונה תיערך בשלהי הקיץ במונטריאול. כאשר מועד החתונה הלך וקר, נאלץ אבי לעבור ניתוח רציני נוסף בעינו. הרופאים הבהירו לו שאין שום סיכוי שיוכל להחלים בזמן, ושיספיק לנסוע למונטריאול כדי להשתתף בחתונה שצפויה הייתה להיערך תוך שבועות ספורים. הם אמרו שאפילו אדם צעיר ממנו, בשיא כושרו הגופני, לא היה מספיק להחלים במידה מספקת תוך פרק זמן כל כך קצר, ובוודאי לא אדם בגילו ובמצבו הבריאותי.

בעקבות זאת פנה יצחק מאיר אל הרבי ושאל האם לדחות את החתונה עד למועד שבו יוכל אבי להשתתף, או לקיים אותה במועדה בהיעדרו של אבי. תשובת הרבי הייתה, "לא לדחות. הוא יבוא, הוא יראה והוא ירקוד בחתונה".

יצחק מאיר התקשר מיד הביתה כדי למסור את דברי הרבי לאבי, אך הוא היה לא בבית מאחר שנלקח שוב לבית הרפואה. יצחק מאיר רצה שהמסר יגיע אל אבי מיידית, ולכן פנה לרב נחמן סודאק מלונדון וביקש ממנו שייסע אליו וימסור לו את דברי הרבי באופן אישי. כששמע אבי את המילים, "הרבי אמר שתלך לחתונה", הוא פנה מיד אל אמי ואמר לה, "קני שני כרטיסים, עבור שנינו".

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

בסיוע חברי

THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד